

ИПАП - шематски план за уништење Србије под палицом НАТО

By [Mahdi Darius Nazemroaya](#) and [Rick Rozoff](#)

Global Research, July 03, 2015

[Печат](#) 13 March 2015

Србија ће бити ремоделована на основу ИПАП-а чак и више него што је до сада реструктурирана. НАТО, у ствари, има надзор над целим процесом реконфигурације и званичници НАТО-а ће усмеравати процес кроз радне групе.

Индивидуални акциони план партнерства (ИПАП) Републике Србије и Организације северноатлантског уговора (НАТО) који је 20. децембра усвојила влада Србије, а 15. јануара и Северноатлантски савет, чиме је процедура усвајања окончана - представља технократски шематски план којим се НАТО поставља као гарант потпуног губитка суверенитета Србије и спровођења реформи у свим сферама друштва по мери Новог светског поретка, које подразумевају распарчавање државе, корпоративно преузимање свих виталних грана привреде, потпуно разарање система националне безбедности и даљу демонтажу српског народа. Под флоскулом „усклађивања са стандардима ЕУ“, као што је „Печат“ писао у прошлом броју, НАТО реформе ће покривати сва друштвена поља: политички и безбедносни домен, војна питања, научну сарадњу, управљање кризама, систем планирања у ванредним ситуацијама, заштиту тајних података. Дакле: све!

ИПАП споразум најдубље задире у све сегменте наше унутрашње организације - политички, етнички, духовни, образовни - уз тотално испирање мозга, праћено физичком окупацијом...

Шта ИПАП споразум представља, да ли је после његовог потписивања и даље одржива реторика о војној неутралности Републике Србије и да ли ће процес растакања државе и системска и систематска лоботомија српског народа резултирати и коначним моралним сломом: учествовањем у мултидимензионалном рату који Запад води против Русије, за „Печат“ говоре врсни познаваоци НАТО, Рик Розоф, водећи истраживачки новинар у свету у домену војно-политичког деловања ове алијансе, оснивач и уредник интернационалне мреже „Стоп НАТО“, колумниста „Глобалних истраживања“, „Волтера“ и Руске телевизије (РТ) и Махди Даријус Наземораја, аутор студије „Глобализација НАТО“ (Clariti Press, 2012) једне од најауторитативнијих критичких књига о НАТО-у, која се користи као приручник у одабраним колеџима, попут Пентагоновог колеџа Здружених снага одбране, Академије ваздушних снага САД, као и на универзитетима Харвард и Беркли. Његов рад о НАТО-у архивиран је 2011. у Војној мултимедијалној библиотеци саме алијансе у Бриселу, под одредницом „НАТО и Либија - Специјални фокус“ (Анали, збирка текстова водећих међународних експерата).

Рик Розоф: Евидентно за све, осим за намерно слепе и глуве, да је Србија део НАТО-а

Одавно упозоравам да Пентагон користи НАТО како би преузео читаву Европу – све европске земље у овом моменту са изузетком Русије, мада и тамо доминира половином, – у, као што сте истакли, свим могућим категоријама: војсци, одбрани, куповини наоружања („интероперабилност“), војној производњи, планирању, спољној политици, унутрашњој безбедности и полицијским снагама, судству, законодавству, економији, финансијама, социјалним питањима, култури, наводним људским правима, итд.

Када је НАТО отворио канцеларију за везу у Београду и Србија била увучена у прелазни програм „Партнерство за мир“ (који се користио за довођење у НАТО дванаест источноевропских земаља од 1999-2009), било је евидентно за све, осим за намерно слепе и глуве, да је Србија део НАТО-а, упркос лажним флоскулама о неутралности које су наводни радикали и социјалисти сервирали народу у Србији.

Индивидуални акциони план партнерства је друга фаза а Акциони план за чланство је последња у постизању пуноправног чланства у НАТО. Босна, Македонија и Црна Гора већ имају Акциони план за чланство. НАТО уводи земље у блоку, тако да ће се Србија придружити када и остале три земље.

Махди Даријус Наземораја: Тони Блер ће бити део механизма за праћење преузимања Србије

Српска влада је предузела видљиве кораке који показују да је Београд обавезан Вашингтону и Европској Комисији. Читав процес унутрашњих реформи је веома убрзан и похваљен од стране САД. Штавише, Београд је управо потписао Индивидуални акциони план партнерства (ИПАП) споразум са НАТО-ом, који ставља његову самопроглашену неутралност под велики знак питања.

Србија и стаза ка чланству у НАТО

Индивидуални акциони план партнерства (ИПАП) је полазна тачка за улазак у НАТО. ИПАП Програм је формално одобрен 2002. године током самита НАТО оджаног у чешкој престоници Прагу. Реч је о прилагођеном програму сарадње и интеграције који НАТО посебно дизајнира за сваку појединачну земљу на основу њених унутрашњих, безбедносних, економских, геополитичких, и социјалних околности. ИПАП је специјално прилагођен процес који се дизајнира не само како би обезбедио интеграцију у НАТО већ драстично и драматично моделује земљу за чланство у НАТО скројену по мери која је за сваку земљу специфично одређена. Следећи корак НАТО интеграција после ИПАП-а је Појачани Програм Дијалога са НАТО. Појачани Програм Дијалога, НАТО гради на ИПАП програму и отвара врата за Акциони план за чланство (МАП). Споразум МАП између НАТО и не-НАТО земље је последњи корак који не-НАТО земља мора предузети пре уласка у НАТО.

Иако је Београд одбио да приступи „Интензивираним програму дијалога“ 2008., када је НАТО једнострано израдио Интензивирани дијалог програм за Србију, курс који је Влада Србије предузела са ИПАП је онај који у будућности отвара врата за улазак у НАТО и ствара баријере за сарадњу са Русијом. Чињеница да је НАТО израдио Интензивирани дијалог план за Србију 2008. године, јасно показује да су циљеви НАТО-а да се Србија придружи овој војној алијанси.

ИПАП је дизајниран да реконфигурише земље. Другим речима, Србија ће бити ре-

модлована на основу ИПАП-а чак и више него што је до сада реструктурирана. НАТО у ствари има надзор над целим процесом реконфигурације и званичници НАТО-а ће усмеравати процес кроз радне групе.

Реформе у Србији представљају институционалну и социо-економску колонизацију

Пре него што је Београд чак пристао да се придружи програму ИПАП, Србија је морала да буде део НАТО програма Планирања и Ревизије (ПАРП). ПАРП је НАТО програм који се одвија у склопу тзв. Партнерства за Мир (PfP). ПАРП је коришћен од стране српске владе у циљу прилагођавања српске војске како би постала интероперабилна са НАТО-ом имитирајући структуре НАТО-а и пресликавајући земље НАТО. То је учињено када је Београд предузео војне и безбедносне реформе у свом одбрамбеном карактеру, док су званичници НАТО-а направили процене учинка и водили цео процес за Србију.

ИПАП, међутим, помера ствари много даље од ПАРП програма. Главни фокус ИПАП-а су „домаће реформе“. Те, такозване „реформе“ неће се тицати само војног, обавештајног и сигурносног поља, већ ће укључити такође и политику владе, политичке структуре и економију Србије. Због тога Индивидуални акциони план партнерства садржи одредбе о економији, спољној политици и ЕУ. Песимиста би једноставно и искрено закључио да је Србија колонизирана.

Термини „Европске интеграције“ и „Европске вредности“ које садржи ИПАП документ, такође су обманивачке и имају за циљ да монополизују дефиниције које користе технократе Европске уније и Вашингтона о томе шта то значи бити „европски“. По овим дефиницијама Русија, која је историјски била заштитник Европе и представља највећу европску земљу, категоризована је као не-европска земља. Оно што ове бирократске дефиниције раде је уништавање европске разноликости и свих алтернатива Европској унији унутар Европе кроз вештачке дефиниције европских вредности које селективно укључују и искључују шта је „европски“ и шта није „европски“ на основу геополитичких и економских интереса који не почивају на реалности.

Геополитика иза интензивираних „реформе“ у Србији

Потписивање ИПАП-а од стране Београда мора бити сагледано у геополитичком контексту мулти-спектралног рата који САД и НАТО воде против Русије и Евроазијске економске уније – као и против народа читаве источне Европе и Србије, без обзира на про-САД и про-НАТО политику коју воде њихове владе – користећи кризу у Украјини као изговор. Због појаве Евроазијске економске уније и интензивирања ривалства са Москвом и њеним савезницима, САД и Европска комисија ЕУ се отимају да учврсте своје сфере утицаја и да спрече све земље које нису чланице ЕУ и нису чланице НАТО земаља да се прикључе Евроазијској Економској Унији и Уговору о колективној безбедности предвођених Русијом.

То је разлог због кога Вашингтон и Европска комисија убрзавају улазак Србије и неколико других земаља у НАТО и Европску унију. Ово је и разлог због кога је Тони Блер – ратни злочинац који је учествовао у НАТО окупацији Косова и рату 1999.-агресији на Србију и Црну Гору када је био британски премијер – потписао уговор да саветује премијера и владу. Тони Блер ће бити део механизма за праћење

преузимања Србије.

Изјава министра спољних послова Србије Ивица Дачића изречена фебруара 2015. да САД „подржавају реформе у Србији“ представља знак убрзаног преузимања државе у Србији. Није случајно да је Дачић отишао у Вашингтон на разговоре на високом нивоу о „реформи“ процеса у Србији. Не само да се министар иностраних послова Дачић састао са америчким државним секретаром Џоном Керијем, већ се такође састао са нео-конзервативком која је била на линији фронта Вашингтона за промену режима у Украјини, америчком државном подсекретаром Викторијом Нуланд.

Да ли ће Србија били регрутована за рат против Русије?

Ствари не изгледају обећавајуће у погледу српске неутралности. Иако се Србија уставно обавезала на војну неутралност, руски званичници су показали знаке скептицизма у прошлости. Две године након што је у новембру 2011. направљен нацрт ИПАП-а између Србије и НАТО-а, руски министар одбране Сергеј Шојгу дошао је у Београд како би питао српску владу у вези са њеним намерама. Он је чак цитиран у српском листу „Новости“ да је рекао Првом потпредседнику Владе Александру Вучићу, да иако је већина грчког народа била против приступања Грчке НАТО-у, грчка влада је игнорисала њихове жеље и Грчка је упркос томе приступила НАТО-у. Александар Вучић је одговорио да се Република Србија никада неће прикључити НАТО-у.

Разговор између Шојгуа и Вучића вођен је у новембру 2013. Годину дана касније, октобра 2014, српска влада је дала иста уверавања Москви, када је руски председник Владимир Путин посетио Београд. Месец дана пре доласка Путина у Београд, међутим, Србија је била позвана да у британском граду Њупорту буде по први пут учесник на самиту НАТО-а. Српска влада је била одушевљена позивом на самит НАТО-а у Велсу и видела га је као награду за реструктурирање Београда.

ИПАП је коначно одобрен од српске владе 20. децембра 2014. Ратификован је од НАТО-а 15. јануара 2015. Придруживши се ИПАП-у, српска влада је одступила од уверавања која је дала руској федерацији и српском народу. Уколико српска влада настави да иде овим путем, Србија ће постати чланица НАТО-а или ће постати де-факто чланица и без формалног учлањења у НАТО и биће употребљена против Русије и било које друге земље која одбије да следи наредбе Вашингтона или ЕУ.

The original source of this article is [Печат](#)

Copyright © [Mahdi Darius Nazemroaya](#) and [Rick Rozoff](#), [Печат](#), 2015

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Mahdi Darius Nazemroaya](#) and [Rick Rozoff](#)

About the author:

An award-winning author and geopolitical analyst,

Mahdi Darius Nazemroaya is the author of The Globalization of NATO (Clarity Press) and a forthcoming book The War on Libya and the Re-Colonization of Africa. He has also contributed to several other books ranging from cultural critique to international relations. He is a Sociologist and Research Associate at the Centre for Research on Globalization (CRG), a contributor at the Strategic Culture Foundation (SCF), Moscow, and a member of the Scientific Committee of Geopolitica, Italy.

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca